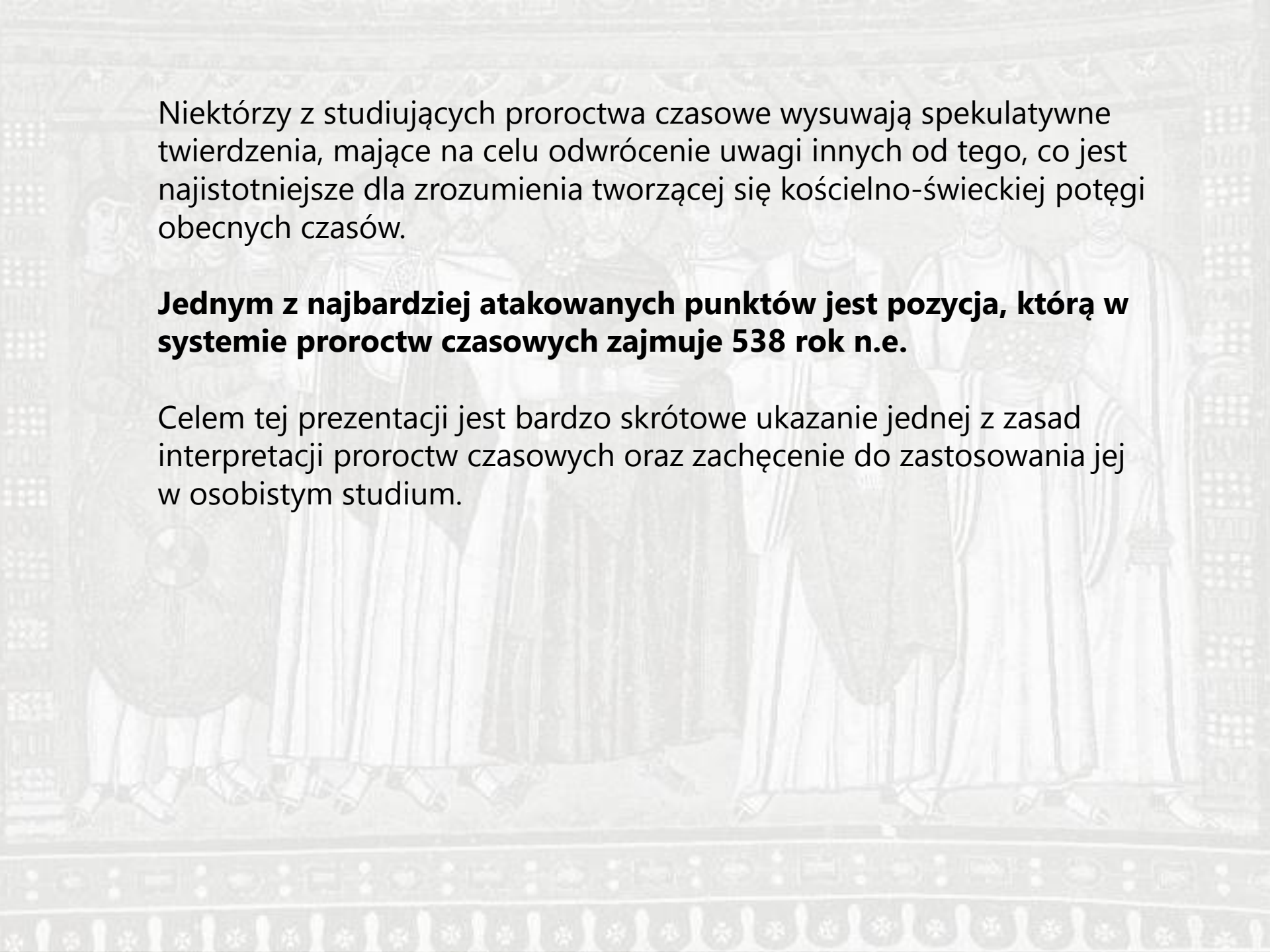

Co się stało w **538** roku?

A faint, light-colored illustration of several figures in medieval or early modern attire, possibly a church council or a group of scholars, serves as the background for the text. The figures are standing and appear to be engaged in discussion or study.

Niektórzy z studiujących proroctwa czasowe wysuwają spekulatywne twierdzenia, mające na celu odwrócenie uwagi innych od tego, co jest najistotniejsze dla zrozumienia tworzącej się kościelno-świeckiej potęgi obecnych czasów.

Jednym z najbardziej atakowanych punktów jest pozycja, którą w systemie proroctw czasowych zajmuje 538 rok n.e.

Celem tej prezentacji jest bardzo skrótowe ukazanie jednej z zasad interpretacji proroctw czasowych oraz zachęcenie do zastosowania jej w osobistym studium.

Jaką rolę odgrywają daty w prorocत्वach czasowych?

Udzielając odpowiedzi na to pytanie należy krótko nadmienić, że Bóg w Swojej mądrości nie podał prorocत्व w celu potwierdzenia historii zapisanej w annałach historii. Zarejestrowane w niej wydarzenia odpowiadają ludzkiemu spojrzeniu na wielkość, względnie upadek narodów i ich władców.

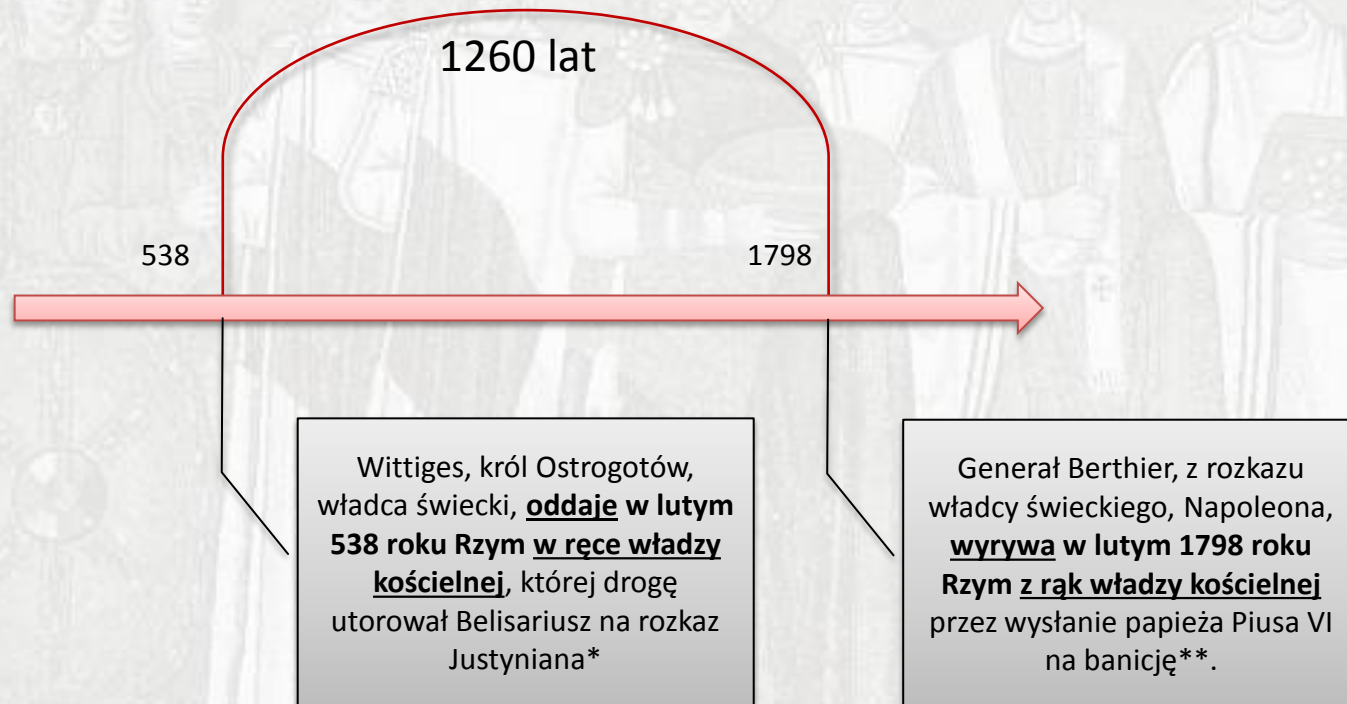
Prorocत्वa czasowe określają wyłącznie granice czasu łaski i cierpliwości Bożej, do której historia, jako dyscyplina naukowa, nie ma żadnego odniesienia.

Tak jest w przypadku ***wszystkich*** prorocत्व czasowych, wymienionych w Słowie Bożym.

Ponadto przy interpretacji prorocत्व czasowych bardziej istotna jest znajomość zasad, którymi Bóg się kieruje względem narodów, grup i jednostek, jak wiedza o przeszłości. Historia jest jedynie instrumentem, pomagającym odnieść się do upływającego czasu i potwierdzić jej powtarzający się charakter.

Jaka jest relacja 538 do 1798 roku?

Zasadą, do której się odniesiemy, to początek ukazany przez koniec. Charakter utraty władzy nad Rzymem przez świeckiego i kościelnego władcę musi być taki sam. Ukazane jest również, jaki był udział mocarstwa świeckiego przy ustanowieniu władzy kościelnej.

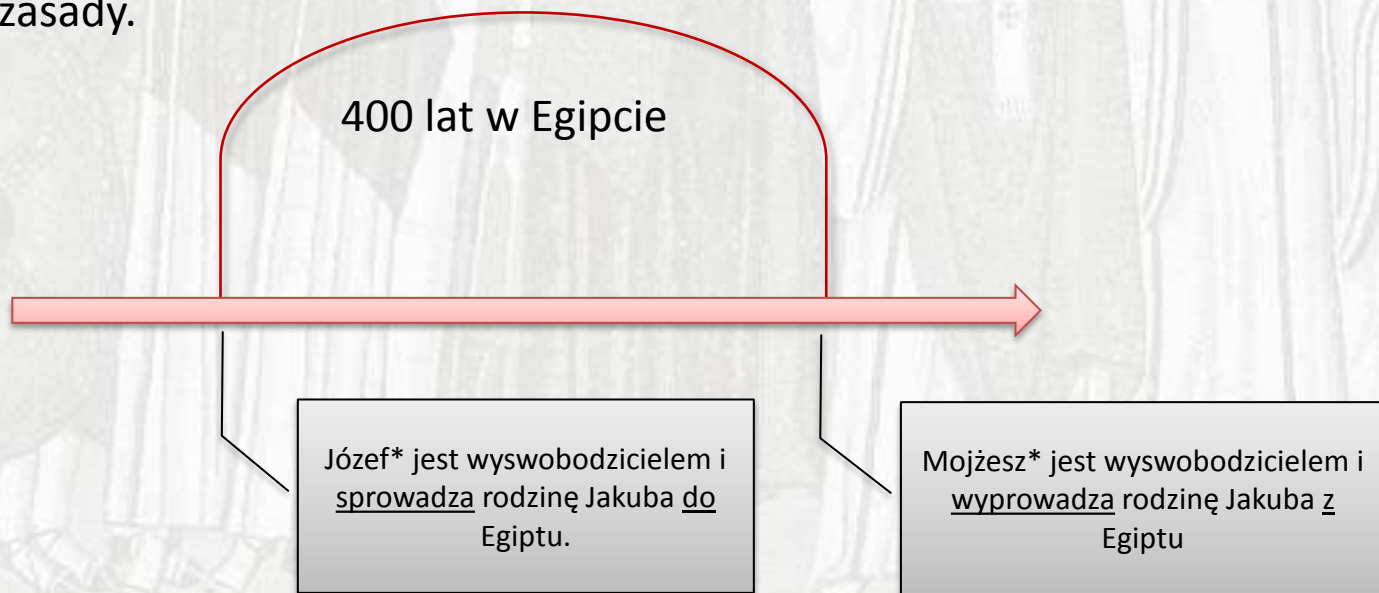

*Jakkolwiek Wittiges uciekł do Rawenny i przez jakiś czas oficjalnie panował jako król, z punktu widzenia prorocтва Rzym został mu odebrany, a jego panowanie tam zakończone. Odtąd jego władza malała.

**Biblia informuje nas, że miało to być jedynie krótkotrwałą klęską

Ta istotna zasada, że czas trwania proroctw wyznaczają wydarzenia ukazujące stanowisko Boże względem historii, nie jest wyraźnie dostrzegana. W typologicznym ujęciu ma ona wielkie znaczenie dla zrozumienia Bożego postępowania właśnie w czasie końca. Proroctwa są dla Jego ludu, a On nic nie czyni, chyba że objawi to Swoim sługom, prorokom.

W celu zdobycia zaufania czytelnika podam dalsze zastosowanie tej zasady.

*W ujęciu typologicznym Józef i Mojżesz są typem Chrystusa.